

Ensagents

5 d'octubre de 2011

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Ismael Porcar, Julià Pratginestós, Josep Roca i Salvador Vilà

Distància: projectada 11'12 Km. amb altures 11'48 Km. Temps 6'31 h.

Desnivells: total 548 m. Acumulat 647 m. **Cotxe:** 180 Km. Ismael Porcar i Josep Roca

Ens trobem puntualment a les 6 del matí als Gorcs. Anem cap a la Garriga, on prenem la C-17 en direcció a Ripoll. Seguim per la N-260 cap a Planoles on s'incorpora en Josep Carbonell. Prenem la variant de la collada de Tosses i seguim per Puigcerdà. Passem pel túnel d'Envalira i anem al Pas de la Casa, fins a l'estació d'esquí de Grau Roig. Prenem una pista travessada per nombrosos guals, que ens dificulten la marxa dels cotxes. Pugem fins al refugi de l'estany Primer, on aparcuem. Comencem a caminar una mica abans de les 9 i voregem l'esmentat estany fins agafar el GR-7 (va des d'Andorra a Gibraltar) i el seguim fins a la collada dels Pessons. Passem per damunt de gran blocs de pedra. Aviat trobem l'herba gebrada i ens sorprèn trobar un bassal d'aigua gelada. Amb l'aparició del sol ens farà un dia magnífic. Clar i sense ni una boira. El camí no presenta cap dubte, encara que t'obliga a estar atent contínuament, degut a les nombroses pedres, desnivells dificultosos i trams per damunt de grans blocs de pedres. La ruta segueix pel costat de diversos estanys. El Primer, el Rodó, del Meligar, de les Fonts i del Cap de Pessons. Avancem a diferents ritmes, però parem sovint per agrupar-nos. Després de l'últim estany parem a esmorzar

a les 11 del matí. En aquest punt ens trobarem amb un grup d'estudiants de l'Institut Español de Andorra, que no ens entenen en català. Mentre anem avançant volem descobrir per on pujar a la carena, amb nombroses tarteres. L'Ismael ens anima, sense aconseguir-ho, a pujar per una d'elles. Després trobarem un sender majoritàriament de terra amb pedres que puja fent ziga-zagues. Arribem a la collada de Pessons a $\frac{3}{4}$ de 12. Després de conversar amb el professor i els seu grup comencem l'atac als Ensagents. Seguim uns discs rodons de color rosa que ens portem per una sender, que avança per damunt de blocs de pedra dificultosos de travessar. Després del primer pic d'Ensagents de 2515 m, seguim pilons de pedra que ens porten al pic de 2793 m i encara arribem al de 2848 m. A peu del cim, només haig de grimpar un tres metres, renuncio a pujar-hi. Els que hi pugen fan la foto de rigor. Hem tingut de passar per trams molt aeris i dificultosos. Acusem el cansament i renunciem pujar al pic de 2852 m. Han desistit des del primer cim en Josep Carbonell i el Salvador Vilà. Després comencem el retorn pel mateix camí, encara que alguns avancem salvant els trams més rocosos. Arribem a la collada a $\frac{2}{4}$ de 2 i després d'agrupar-nos comencem a baixar. En Julià Pratginestós ens tempta a baixar directes per una tartera, sense aconseguir adeptes a la seva proposta. Veiem en Josep Carbonell que ha iniciat el descens i pensem que en Salvador Vilà també, encara que tenim els nostres dubtes seriosos. Notem que el sender de terra és força relliscós, pel polsim terrenç. El retorn se'ns fa molt llarg, excessivament llarg. Acusem el cansament i el camí ens obliga a estar en alerta constantment. Mentre pujàvem ens engrescava cada vegada que trobàvem un nou estany, al contrari que a la baixada, que ens desanimava. Atrapem en Josep Carbonell que ens confirma que en Salvador Vilà ha baixat. El trobem a l'aparcament quan hi arribem a $\frac{2}{4}$ de 4. Prenem les cerveses. Després iniciem el retorn pel mateix camí. L'horari ens obliga a anar a dinar a Ca l'Anna de Ventolà. A la sobretaula decidim saltar el proper dimecres festiu i programar la sortida pel dimecres 19 d'octubre, que anirem de Gualba a Santa Fe del Montseny. Sortirem del Ramassar a les 7 del matí.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografies:

Joan Corbera, Ismael Porcar i Josep Maria Farnés

